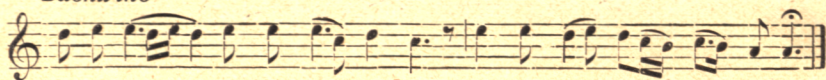


Духни ми вѣтре.

Бавничко

114.



Дух-ни ми, вѣ-тре ла- да- не, раз-хла-ди по-ле ши- ро-ко

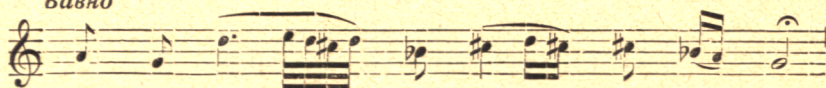
Духни ми, вѣтре ладане,
Разхлади поле широко,
По поле морни жѣтвари,
Въ планина стари косачи,
Подъ вѣйникъ черни бучкари,
У гора млади козари.

Слънце се снишва да зайде.

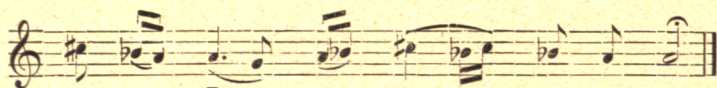
(Жѣтварска пѣсенъ).

Бавно

115.



Слън-це се сниш-ва да зай-де,



све-къръ Е-ле-ни го-во-ри

Слънце се снишва да зайде,
Свекъръ Елени говори:
— „Снахо Елено, Елено,
Сведи си клони зелени,
Отвързвай люлка шарена,
Задѣвай мжжко детенце,
Па хайде, снахо, у село
Да готвишъ топла вечера,
Че имашъ много аргати:
Деветъ сж сѣрпа на нива
И деветъ коси въ ливади,
Деветъ мотики у лозе
И деветъ ткали въ избата.